

مروری بر ارزیابی پویا (DA) در ایران

ساکو نصیری^۱

چکیده

ارزیابی پویا و یا همان طور که به این مقاله ارجاع داده می‌شود، یکی از روش‌های مختلف اتخاذ یک روش ارزیابی خاص به منظور شناسایی مهارت‌های اکتشافی یادگیرندگان انفرادی علاوه بر دیدگاه یادگیری آن‌ها است. روند ارزیابی پویا به عبارت دیگر، بر پتانسیل یادگیری افراد قبل و در طی یک برنامه آموزشی سیستماتیک تاکید می‌کند. این امر به ممتحنین کمک می‌کند تا مناسب‌ترین معیارهای برای جلسات آتی را اجرا کنند. ارزیابی پویا برگرفته از نظریه اجتماعی- فرهنگی لو ویگفسکی (۱۹۸۹) و مفهوم حوزه توسعه تقریبی، مبتنی بر این دیدگاه است که مشاهده عملکرد مستقل افراد، نتایج توسعه گذشته آن‌ها را آشکار می‌کند، در حالی که هدف اکثر ارزیابی‌ها پیش‌بینی عملکرد آینده دانشجویان است. بنابراین مطالعه حاضر ادبیات ایران را به دلیل اهمیت موضوع مورد بررسی قرار داد. برای این هدف، ابتدا زمینه نظری بازپرس توضیح داده خواهد شد. سپس، رویکردها به DA معرفی خواهند شد. در نهایت، مطالعات مربوط به DA در ایران مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

واژگان کلیدی: ارزیابی پویا، لو ویگفسکی، نظریه اجتماعی- فرهنگی، حوزه توسعه تقریبی، پتانسیل یادگیری